

Brüsszel, 2016. december 14.
(OR. en)

15530/16

CORLX 487
CFSP/PESC 1016
RELEX 1067
COARM 224
FIN 868
CONUN 222
COTER 133

FELJEGYZÉS AZ „I” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a külkapcsolati tanácsosok munkacsoportja
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága (II. rész)
Előző dok. sz.:	10254/15
Tárgy:	Korlátozó intézkedések (szankciók) – A korlátozó intézkedések hatékony végrehajtására vonatkozó legjobb uniós gyakorlatok naprakésszé tett változata

1. Az Állandó Képviselők Bizottsága (COREPER) 2015. június 29-én nyugtázta a legjobb uniós gyakorlatokról szóló, folyamatos felülvizsgálat tárgyát képező dokumentum naprakésszé tett változatát (10254/15).
2. 2016. december 9-én a külkapcsolati tanácsosok munkacsoportja (szankciók) megállapodott néhány új elemnek a legjobb uniós gyakorlatokról szóló dokumentum 9a. és 9b. pontjába való felvételéről.
3. A fentiekre figyelemmel felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy nyugtázza a legjobb uniós gyakorlatokról szóló dokumentumnak a mellékletben foglalt, legutóbbi naprakésszé tett változatát.

A korlátozó intézkedések**hatékony végrehajtására vonatkozó legjobb uniós gyakorlatok**

	<u>Oldal</u>
<u>Bevezetés</u>	3
<u>A. A célzott korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékbe vétele és azonosítása</u>	4
I. A jegyzékbe vett személyek és szervezetek azonosítása	4
II. A téves személyazonosságra vonatkozó állítások	5
III. A jegyzékből való törlés	9
<u>B. Pénzügyi korlátozó intézkedések</u>	11
I. Jogszabályi keret	11
II. Adminisztratív és bírósági befagyasztás, lefoglalás és elkobzás	12
III. A pénzügyi korlátozó intézkedések hatálya	13
IV. A gazdasági szereplők és az uniós polgárok szerepe	15
V. Az információknak az illetékes hatóságok által történő felhasználása	16
VI. Pénzeszközök	17
VII. Gazdasági erőforrások	20
VIII. Tulajdonlás és kontroll	22
IX. Jegyzékbe vett jogi személyek	26
X. Mentességek	26
XI. Iránymutatások a mentességek iránti kérelmek elbírálásához	28
<u>C. Az áruértékesítésre vonatkozó tilalom</u>	31
<u>D. Koordináció és együttműködés</u>	31

Bevezetés

1. A Tanács 2003. december 8-án elfogadta a KKBP keretében elrendelt korlátozó intézkedések végrehajtására és értékelésére vonatkozó iránymutatásokat¹ (a továbbiakban: iránymutatások). Az iránymutatások javaslatot tartalmaztak arra vonatkozóan, hogy egy külön tanácsi szerv kerüljön kijelölésre, amely a korlátozó intézkedések ellenőrzését és nyomon követését végzi. Ezt követően a COREPER 2004. február 26-án megbízta a külkapcsolati tanácsosok munkacsoportját, hogy jelenlegi megbízatása mellett végezze el az EU korlátozó intézkedéseinek ellenőrzését és értékelését is, és rendszeresen ülésezzen egy a szankciókkal foglalkozó külön formáció keretein belül, amely szükség esetén – többek között a tagállamokból érkező – szakértőkkel egészül ki. A formáció megbízatása magában foglalja a korlátozó intézkedések legjobb gyakorlatának a tagállamok körében történő kialakítását.
2. A szándék az, hogy ez a dokumentum folyamatosan felülvizsgálat alatt álljon, különösen a korlátozó intézkedések végrehajtásával kapcsolatos legjobb gyakorlatokkal való kiegészítése céljából.
3. A legjobb gyakorlatokat a korlátozó intézkedéseknek az alkalmazandó uniós joggal és nemzeti jogszabályokkal összhangban történő hatékony végrehajtására irányuló általános jellegű, nem teljes körű *ajánlásoknak* kell tekinteni. Az ajánlások jogilag nem kötelező erejűek, és nem értelmezhetők úgy, hogy az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jogszabályokkal – többek között az adatvédelemmel kapcsolatos jogszabályokkal – ellentétes fellépést javasolnak.
4. A dokumentum célja nem a jelenleg folyó munka megkettőzése, hanem a szankciók végrehajtása kulcsfontosságú elemeinek azonosítása, figyelembe véve az alábbiakat:
 - az Európai Unió jogrendszerében elfoglalt különleges szerep,
 - a szankciók végrehajtásának jelenlegi helyzetével kapcsolatban a RELEX (szankciók) által végzett felülvizsgálat,
 - a tagállamok jelenlegi prioritásait tükröző és már létező legjobb gyakorlatok hangsúlyozásának a jelentősége.

¹ A legutóbb a 11205/12 dokumentum által naprakésszé tett 15579/03 tanácsi dokumentum.

Ebben a dokumentumban a „kivétel” kifejezés olyan felhasználásokra utal, amelyeket a rendeletek nem tiltanak, míg a „mentesség” kifejezés azokra a felhasználásokra, amelyek tilosak, hacsak egy illetékes hatóság nem engedélyezi őket. Ebben a dokumentumban a kijelentő mód jelen idő, a „kell” bizonyos előfordulásai és a „köteles” az uniós rendeletek vagy egyéb nemzetközi, uniós vagy nemzeti jogszabályok által előírt jogi kötelezettségekre utalnak; a „kell” bizonyos előfordulásai a legjobb gyakorlatra utalnak; a „-hat/-het” toldalék pedig olyan javaslatokra utal, amelyek a körülmények, valamint a megfelelő jogszabályok és eljárások függvényében helytállók lehetnek.

A. A célzott korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékbe vétele és azonosítása

I. A jegyzékbe vett személyek és szervezetek azonosítása

5. A pénzügyi korlátozó intézkedések és a belépési korlátozások hatékonyságának javítása, valamint az azonos nevek vagy a közel megegyező nevek által okozott felesleges problémák („téves személyazonosság” lehetősége) elkerülése érdekében az azonosítás pillanatában a lehető legtöbb egyedi azonosítónak rendelkezésre kell állnia, és a lehető legtöbb azonosítót kell a korlátozó intézkedések elfogadásakor közzétenni. A természetes személyek esetében arra kell törekedni, hogy az azonosító adatok magukban foglalják mindenekelőtt a vezeték- és utónevet (amennyiben lehetséges, az eredeti nyelven is) az úti okmányokban használt megfelelő átírás vagy a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) előírásainak megfelelő átírás formájában, az álneveket, a nemet, a születési időt és helyet, az állampolgárságot, a lakcímet, továbbá a személyazonosító igazolvány vagy az útlevél számát. Az ICAO előírásainak megfelelő átírásnak minden esetben szerepelnie kell a korlátozó intézkedéseket elrendelő jogi aktus minden nyelvi változatában. Szervezetek esetében az információnak mindenekelőtt a teljes nevet, az üzleti tevékenység székhelyét, a cégbejegyzés helyét, valamint a cégbejegyzés idejét és számát kell magában foglalnia.

6. Valamely (természetes vagy jogi) személy vagy szervezet jegyzékbe vételét követően az azonosítókat folyamatosan felül kell vizsgálni azok pontosabb meghatározása és bővítése érdekében, bevonva mindenkit, aki ehhez a munkához hozzá tud járulni. Megfelelő eljárásokkal kell rendelkezni a folyamatos felülvizsgálat biztosítása érdekében, melybe be kell vonni mindenkit, aki ehhez a munkához hozzá tud járulni, különösen az EU érintett harmadik országokban szolgáló misszióvezetőit, a tagállamok illetékes hatóságait és ügynökségeit, valamint a pénzügyi intézményeket. A külföldi rezsimeket érintő intézkedések tekintetében valamennyi soron következő elnökség felkérheti a megfelelő helyi uniós misszióvezetőt, hogy vizsgálja felül, és lehetőség szerint módosítsa és/vagy egészítse ki a jegyzékbe vett személyekkel vagy szervezetekkel kapcsolatos azonosító adatokat. A jegyzékeknek a kiegészítő azonosító adatokkal naprakésszé tett változatait az alap-jogiaktusban meghatározottak szerint kell elfogadni.
7. A személyek vagy szervezetek és azonosítóik jegyzékének formátumát egységesíteni kell.

II. A téves személyazonosságra vonatkozó állítások

8. Amennyiben a jegyzékbe vett személyre vagy szervezetre vonatkozó információ mindössze a személy vagy szervezet nevére korlátozódik, akkor az intézkedések végrehajtása a gyakorlatban problematikusnak bizonyulhat a lehetséges célszemélyek hosszú listája miatt. Ez rávilágít a további azonosítók beszerzésének fontosságára. Ugyanakkor még ha rendelkezésre állnak is további azonosítók, a jegyzékbe vett és a jegyzékbe nem vett személyek vagy szervezetek közötti különbségtétel nehézségekbe ütközhet. Nem kizárt, hogy egyes esetekben egy jegyzékbe vett személy vagy szervezet azonosítóival megegyező azonosítók miatt olyan személyek vagy szervezetek pénzeszközeit fagyasztják be, vagy olyan személyt tiltanak ki az EU tagállamainak területéről, akit nem szándékoztak az adott korlátozó intézkedéssel sújtani. A tagállamoknak és a Bizottságnak eljárásokat kell bevezetniük annak biztosítása érdekében, hogy az állítólagosan téves személyazonosságra vonatkozó állításokkal kapcsolatos megállapításaik e tekintetben következetesek legyenek. A tagállamoknak, a Bizottságnak, az EKSZ-nek és a Tanácsnak együtt kell működniük annak érdekében, hogy ne kerülhessen sor arra, hogy valamely személyt vagy szervezetet a megfelelő azonosítók hiánya miatt tévesen vonnak korlátozó intézkedések hatálya alá.

9. Alapesetben a gazdasági szereplőknek azt kell tanácsolni, hogy ne lépjenek üzleti kapcsolatba olyan személlyel vagy szervezettel, aki vagy amely teljes mértékben megfelel a rendelkezésre álló azonosítóknak, kivéve akkor, ha teljesen egyértelmű, hogy nem a jegyzékbe vett személyről vagy szervezetről van szó. A tagállamoknak, a Bizottságnak, az EKSZ-nek és a Tanácsnak meg kell osztaniuk egymással az információkat, amikor olyan, jegyzékbe nem vett személyt vagy szervezetet azonosítanak, akinek, illetve amelynek az azonosító adatai teljes mértékben megegyeznek a jegyzékbe vett személy vagy szervezet azonosítóival. Valamely jegyzékbe vett személlyel vagy szervezettel való kapcsolat fenntartása nem indokolható azzal, hogy az azonosítók korlátozottan állnak rendelkezésre.
- 9a. Mindazonáltal fontos biztosítani, hogy azok a természetes személyek, akikre a rendelkezésre álló azonosító adatok teljesen ráillenek, azonban akik saját állításuk szerint nem a korlátozó intézkedések célszemélyei, az alábbi 10–16. pont szerinti vizsgálatok lezárulásáig ne legyenek megfosztva az alapvető szükségleteik kielégítéséhez szükséges pénzeszközöktől². Ha ezt nem biztosítanánk, az azzal járna, hogy azok a személyek, amelyekről végül bebizonyosodik, hogy nem célszemélyei a korlátozó intézkedéseknek, szigorúbb elbánásban részesülnének, mint a korlátozó intézkedések tényleges célszemélyei, mivel csak ez utóbbiak élvezhetnék az alapvető szükségletekhez kapcsolódó szokásos mentességeket.
- 9b. Az ilyen természetes személyek számára lehetővé kell tenni, hogy pl. új bankszámlát nyissanak, de a számlán található pénzeszközöket az érintett gazdasági szereplőknek proaktív módon, befagyasztott pénzeszközként kell kezelniük mindaddig, amíg folyamatban van annak további vizsgálata (lásd az alábbi 10–16. pontot), hogy az adott természetes személy jegyzékbe van-e véve. Ebben az átmeneti időszakban az érintett természetes személynek képesnek kell lennie beszerezni a vonatkozó engedélyeket az illetékes nemzeti hatóságtól. Ha azonban később kiderül, hogy a természetes személy nincs jegyzékbe véve és ezért nem szükséges engedély, a vagyonieszköz-befagyasztás megszűnik és nem kell többé engedélyt kérni a vagyoni eszközök felhasználására. Amikor az érintett gazdasági szereplőknek felróják, hogy tévesen fagyasztották be egy jegyzékbe nem vett személy vagyoni eszközeit, e gazdasági szereplők a felelősség alóli mentességre vonatkozó rendelkezés (lásd az alábbi 37. pontot) általi védelemre hivatkozhatnak.

² Példa erre az az eset, amikor egy menekültnek hozzá kell tudnia férni a bankszámlájához azért, hogy felvehesse a szociális ellátásait.

a) Az illetékes hatóságok általi vizsgálatok

10. Amennyiben egy személy vagy szervezet, akinek a pénzeszközeit vagy gazdasági erőforrásait befagyasztották, azt állítja, hogy nem ő az, akit a korlátozó intézkedéssel sújtani akartak, fel kell vennie a kapcsolatot azzal a pénzügyi intézménnyel, amelynél a pénzeszközöket vagy a gazdasági erőforrásokat befagyasztották, illetve a vonatkozó uniós rendeletek mellékletében felsorolt honlapokon megadottak szerinti illetékes hatósággal. Amennyiben egy hitel- vagy pénzintézetnél, vagy egyéb gazdasági szereplőnél kétely merül fel azzal kapcsolatban, hogy egy ügyfele valóban jegyzékbe vett személy vagy szervezet-e, akkor minden számára elérhető forrást fel kell használnia ezen ügyfél személyazonosságának megállapítása érdekében. Ha ez nem vezet eredményre, akkor a gazdasági szereplőnek tájékoztatnia kell a megfelelő tagállam illetékes hatóságait.
11. Amennyiben egy, az EU területére belépni szándékozó személy azt állítja, hogy nem szerepel a korlátozó intézkedések értelmében jegyzékbe vett személyek között, és/vagy ha a határőrizeti / bevándorlási hatóságok, miután a számukra elérhető forrásokat igénybe vették e személy személyazonosságának megállapításához, továbbra sem biztosak abban, hogy valóban ez a személy a jegyzékbe vett személy, akkor a határőrizeti / bevándorlási hatóságoknak tájékoztatniuk kell a megfelelő tagállam illetékes hatóságait a személy állításáról, illetve a felmerült kételyről³.
12. Az illetékes hatóságoknak mindkét esetben meg kell vizsgálniuk az állítást, illetve a kételyt⁴.

³ Egyes esetekben a bevándorlási hatóságok számítanak illetékes hatóságnak.

⁴ ENSZ BT határozatok értelmében tett megjelölés esetében az illetékes hatóságok számára nehézséget okozhat egyedül elvégezni ezt a vizsgálatot; ilyen esetekben a c) pont ii. alpontjában foglalt eljárást kell követni.

b) A téves személyazonosság egyértelmű megerősítése

13. Ha az illetékes hatóságok az ügy vizsgálata után megállapítják, hogy valamennyi idevágó tény és körülményt figyelembe véve *nem* az érintett személy / szervezet a jegyzékbe vett személy / szervezet, akkor erről értesíteniük kell a személyt / szervezetet, és/vagy az érintett gazdasági szereplőket vagy határőrizeti / bevándorlási hatóságokat. Adott esetben értesíteniük kell a többi tagállamot, a Bizottságot, az EKSZ-t és a Tanácsot, különös figyelemmel annak a lehetőségére, hogy az érintett személy / szervezet hasonló nehézségekbe ütközhet más tagállamokban is.
14. Ha az illetékes hatóságok az ügy vizsgálata után megállapítják, hogy valamennyi idevágó tény és körülményt figyelembe véve az érintett személy / szervezet *ténylegesen a* jegyzékbe vett személy / szervezet, akkor erről adott esetben értesíteniük kell a személyt / szervezetet, és/vagy az érintett gazdasági szereplőket vagy határőrizeti / bevándorlási hatóságokat.

c) Az állításokkal kapcsolatos bizonytalanság

(i) Az EU önálló korlátozó intézkedéseit érintő esetek

15. Abban az esetben, ha az illetékes hatóságok *nem* tudják megállapítani, hogy a téves személyazonosságra vonatkozó állítás helytálló-e, és az állítás nem nyilvánvalóan alaptalan, szükség esetén tájékoztatni kell a tagállamokat, a Bizottságot és az EKSZ-t, az ügyet pedig meg kell vitatni a Tanácsban lehetőleg olyan további információk alapján, amelyeket a személy jegyzékbe vételére javaslatot tevő állam vagy megfelelő esetben az EU-nak az érintett harmadik országban szolgáló misszióvezetője szolgáltat abból a célból, hogy megállapítsák, valóban fennáll-e a téves személyazonosság esete.

(ii) Az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatai alapján hozott korlátozó intézkedésekre vonatkozó esetek

16. Abban az esetben, ha az illetékes hatóságok *nem* tudják megállapítani, hogy a téves személyazonosságra vonatkozó állítás helytálló-e, és az állítás nem szembeötlően alaptalan, szükség esetén tájékoztatni kell az állításról a tagállamokat és a Bizottságot. Az állítást vizsgáló tagállamnak és a Bizottságnak konzultálnia kell a vonatkozó ENSZ BT-határozattal létrehozott ENSZ szankcióbizottsággal, és amennyiben lehetséges, e bizottságon keresztül a jegyzékbe vételre javaslatot tevő állammal. Az ügyet adott esetben hivatalos megállapításra e bizottság elé lehet terjeszteni. Minden hivatalos megállapítást közölni kell a tagállamokkal és a Bizottsággal.

d) Bírósági ténymegállapítások

17. Ha egy tagállam valamely bírósága vagy törvényszéke határozatot hoz egy téves személyazonossággal kapcsolatos állítást illetően, akkor az adott állam illetékes hatóságainak közölniük kell azt a többi tagállammal, a Bizottsággal és az EKSZ-szel.

III. A jegyzékből való törlés

a) A jegyzékből való törlés az EU önálló szankciói esetében

18. A korlátozó intézkedések hitelessége és legitimitása érdekében elengedhetetlen, hogy a jegyzékből való törlési eljárás átlátható és hatékony legyen. Ez javíthatná a jegyzékbe vételre vonatkozó határozatok minőségét is. A jegyzékből való törlés megfelelő eljárás lehet sokféle esetben, beleértve a jegyzékbe való bizonyítottan téves felvételt, a tényállásban a jegyzékbe való felvételt követően bekövetkező lényeges változást, újabb bizonyítékok felmerülését, a jegyzéken szereplő személy halálát vagy a jegyzéken szereplő szervezet felszámolását. A jegyzékből való törlés lényegében minden olyan esetben megfelelő eljárásnak tekinthető, amikor már nem léteznek a jegyzékbe vétel kritériumai.

19. A jegyzékből való törlésre vonatkozó kérelmek elbírálásakor⁵ minden releváns információt figyelembe kell venni. A jegyzékből való törlésre vonatkozó kérelmek benyújtásán túlmenően, a vonatkozó jogi aktus rendelkezéseinek megfelelően rendszeres felülvizsgálatra kerül sor valamennyi tagállam bevonásával annak vizsgálata céljából, hogy továbbra is indokolt-e adott személy vagy szervezet jegyzéken való szerepeltetése.
20. A rendszeres felülvizsgálatok előkészítése során ki kell kérni a jegyzékbe vételt javasló állam véleményét azzal kapcsolatban, hogy továbbra is szükségesnek tartja-e a jegyzékben szerepeltetést, és valamennyi tagállamnak meg kell vizsgálnia, hogy van-e a birtokában további lényeges információ, amelyet be kíván nyújtani. A jegyzékből való törlésre vonatkozó valamennyi határozatot a lehető leghamarabb végre kell hajtani.
21. A jegyzékbe vett személyek és szervezetek eljárást indíthatnak a nekik címzett jogi aktusokkal szemben. Az eljárást az Európai Unió Törvényszéke folytatja le. A Törvényszék által hozott ítélet elleni fellebbezés ügyében az Európai Unió Bírósága jár el.
22. A valamely személlyel vagy szervezettel szembeni korlátozó intézkedéseket elrendelő jogi aktus megsemmisítése nem lép azonnal hatályba a Bíróság ítéletét követően, kivéve ha az ítélet kifejezetten így rendelkezik. Az első fokon megsemmisített jogi aktusok joghatásai fennmaradnak a fellebbezés Európai Bírósághoz való benyújtására rendelkezésre álló időtartam végéig (az ítéletről szóló értesítéstől számított két hónap és tíz nap). Az említett időtartam során az érintett uniós intézmény – adott esetben – az érintett személyekre és szervezetekre vonatkozó új korlátozó intézkedések elfogadásával orvosolhatja a megállapított jogsértéseket. Alternatív megoldásként az érintett uniós intézmény fellebbezést is benyújthat; ebben az esetben a jegyzékbe vétel a fellebbezés elbírálásáig teljes körűen hatályban marad. A két hónapos és tíz napos időtartam vége után az adott személlyel vagy szervezettel szembeni korlátozó intézkedések vagy hatályukat veszítik, vagy teljes körűen hatályban maradnak, attól függően, hogy az érintett intézmény vagy más szereplők megteszik-e a fent említett lépések bármelyikét.

⁵ Az EU önálló korlátozó intézkedéseivel összefüggésben a jegyzékből való törlésre vonatkozó kérelmekkel kapcsolatos eljárások részletei tekintetében lásd az iránymutatások I. mellékletének 19. és 20. pontját.

b) A jegyzékből való törlés az ENSZ által (kapcsolattartó pont, ombudsman)

23. Az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2006. december 19-én elfogadta az 1730 (2006) sz. határozatot, amelynek értelmében a főtitkár a Titkárságon belül létrehozta a jegyzékből való törlésre vonatkozó kérelmeket fogadó kapcsolattartó pontot. A jegyzékből való törlést kérelmező azon személyek és szervezetek, amelyek nem az Al-Kaidával kapcsolatos szankciós jegyzéken szerepelnek, a kapcsolattartó ponton keresztül, illetve a lakóhelyük vagy állampolgárságuk szerinti államon keresztül nyújthatják be a kérelmüket. A jegyzékből való törlést kérelmező azon személyek és szervezetek, amelyek az Al-Kaidával kapcsolatos szankciós jegyzéken szerepelnek, az ombudsman hivatalán keresztül nyújthatják be a kérelmüket.⁶
24. Ha egy személyt törölnek az ENSZ szankciós jegyzékéből, akkor az EU vonatkozó jogi aktusaiban is végre kell hajtani a megfelelő módosításokat.

B. Pénzügyi korlátozó intézkedések

I. Jogszabályi keret

25. A befagyasztási intézkedést elrendelő uniós rendeletek közvetlenül alkalmazandók az uniós tagállamokban, nem kell őket külön átültetni a nemzeti jogba. Az említett rendeletek azonban szükségessé teszik azt, hogy a tagállamok jogszabályokat fogadjanak el a korlátozó intézkedések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozóan. Előírják továbbá, hogy a tagállamok jelöljék ki a rendeletekben említett illetékes hatóságokat, és tüntessék fel azokat a rendeletek mellékleteiben felsorolt weboldalakon. Ehhez tagállami szintű végrehajtási intézkedésekre lehet szükség. Az Unió által elfogadott jogszabályok mellett a tagállamoknak szükség esetén rendelkezniük kell olyan kiegészítő jogalkotási kerettel, törvényekkel és rendelkezésekkel, amelyek előírják a tagállami szintű korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek vagy szervezetek – többek között a

⁶ Az ENSZ korlátozó intézkedéseivel összefüggésben a jegyzékből való törlésre vonatkozó kérelmekkel kapcsolatos eljárások részletei tekintetében lásd a <http://www.un.org/sc/committees/weboldalt>.

terrorista cselekményekben érintett személyek vagy szervezetek – pénzeszközeinek, vagyoni eszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztását, valamint – különösen adminisztratív befagyasztási intézkedések és/vagy azokkal megegyező hatású befagyasztást elrendelő bírósági végzések által – tiltják pénzeszközök és gazdasági erőforrások hozzáférhetővé tételét ilyen személyek és szervezetek számára vagy javára. Ennek összhangban kell lennie a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) standardjaival, különösen a terrorizmussal és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos célzott pénzügyi szankciókra vonatkozó 6. ajánlással⁷.

26. Ezen intézkedéseknek lehetővé kell tenniük a nemzeti hatóságok számára, hogy késedelem nélkül elrendeljék és végrehajtsák az érintett tagállam joghatósága alá tartozó, jegyzékbe vett személyhez vagy szervezethez tartozó, annak tulajdonában vagy birtokában lévő vagy rendelkezése alatt álló valamennyi pénzeszköz és gazdasági erőforrás befagyasztását, és olyan személyeket és szervezeteket is érinthetnek, amelyeknek a gyökerei, fő tevékenységei és érdekeltségei az Európai Unióban vannak. Az ENSZ BT-határozatokat végrehajtó uniós intézkedésekkel kapcsolatos döntésig ezek az intézkedések szolgáltatnak alapot a befagyasztási intézkedésekhez is.⁸
27. A következő részek tartalmazzák az uniós befagyasztási intézkedések végrehajtásával kapcsolatos legjobb gyakorlatokat, és megfelelő iránymutatást adhatnak a befagyasztásra vonatkozó tagállami intézkedések végrehajtásához is.

II. Adminisztratív és bírósági befagyasztás, lefoglalás és elkobzás

28. Általánosságban az adminisztratív befagyasztást elsősorban úgy kell tekinteni, mint a befagyasztott pénzeszközök és gazdasági erőforrások felhasználásának, valamint az illetékes hatóság által jegyzékbe vett személy vagy szervezet tranzakcióinak teljes mértékű megakadályozásához alapot teremtő jogi aktust. Az adminisztratív befagyasztást meg kell különböztetni a bírósági befagyasztástól, lefoglalástól és elkobzástól, amelyek korlátozó intézkedés keretében nem, hanem kizárólag nemzeti végrehajtási intézkedésként rendelkezhetők el.

⁷ A FATF standardjai közé tartozik a pénzmosás, valamint a terrorizmus és a proliferáció finanszírozása elleni küzdelemről szóló negyven ajánlás, amelyek megtalálhatók a következő címen: http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF_Recommendations.pdf.

⁸ Az EU-n belüli terrorista tevékenységgel kapcsolatos korlátozó intézkedésekről szóló, az EUMSZ 75. cikkén alapuló uniós rendelet elfogadásának sérelme nélkül.

29. Ha a korlátozó intézkedések megsértése esetén alkalmazandó szankciókról szóló nemzeti jogszabályok lehetővé teszik⁹, akkor a megelőző jelleggel történő befagyasztás, lefoglalás és elkobzás alkalmazható a korlátozó intézkedések megsértéséhez kapcsolódó szankcióként.

III. A pénzügyi korlátozó intézkedések hatálya

30. A pénzügyi korlátozó intézkedések az uniós rendeletek összefüggésében az alábbiakra terjednek ki:
- a jegyzékbe vett személyek és szervezetek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztása, valamint
 - a pénzeszközök és gazdasági erőforrások ilyen személyek és szervezetek számára történő hozzáférhetővé tételének tilalma.
31. Minden egyes rendelet tartalmazza a „pénzeszközök befagyasztása”, a „gazdasági erőforrások befagyasztása”, a „pénzeszközök” és a „gazdasági erőforrások” fogalommeghatározását, valamint az intézkedések alóli kivételeket és mentességeket. Az iránymutatások tartalmazzak néhány ezekre vonatkozó egységes megfogalmazást.
32. A pénzügyi korlátozó intézkedések nem vonnak maguk után változást a pénzeszközök és gazdasági erőforrások tulajdonjogát illetően, és nem tekintendők büntető intézkedésnek.
33. A befagyasztási intézkedéseket előíró rendeletek a hatálybalépésükkel hatályon kívül helyeznek minden, velük össze nem egyeztethető szerződéses megállapodást. Így az említett rendeleteket a hatálybalépésüket megelőzően kötött szerződésekben foglalt jogoktól és kötelezettségektől függetlenül alkalmazni kell, és e rendeletek kizárják a hatálybalépésük előtt kötött szerződések teljesítésére vonatkozó aktusok végrehajtását¹⁰.

⁹ A korlátozó intézkedésekről szóló rendeletek előírják, hogy a tagállamok jogszabályokat fogadjanak el a korlátozó intézkedések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozóan; lásd a 19. pontot.

¹⁰ A C-117/06. sz. Möllendorf-ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2007:596) 62. pontja.

34. A befagyasztás a jegyzékbe vett személyhez vagy szervezethez tartozó vagy annak tulajdonában lévő valamennyi pénzeszközzre és gazdasági erőforrásra kiterjed, továbbá azokra is, amelyeket az említett személyek és szervezetek birtokolnak, vagy amelyek azok rendelkezése alatt állnak. A pénzeszközök és gazdasági erőforrások birtoklásán és az ezek feletti rendelkezésen azon helyzetek összességét kell érteni, amelyek esetén a jegyzékbe vett személy vagy szervezet – tulajdonjog nélkül – jogszerűen rendelkezhet a pénzeszközökkel vagy gazdasági erőforrásokkal, vagy azokat jogszerűen átutalhatja anélkül, hogy ehhez szüksége lenne a törvényes tulajdonos előzetes jóváhagyására. Többek között az alábbi esetekben tekintendő úgy, hogy egy jegyzékbe vett személy pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat birtokol vagy ilyenek felett rendelkezik. A jegyzékbe vett személy:
- a) rendelkezik bankjegyekkel vagy bemutatóra szólóan kiállított adóslevéllel,
 - b) az általa birtokolt épületekben olyan ingó materiális javakkal rendelkezik, amelyeket egy jegyzékbe nem vett személlyel vagy szervezettel közösen tulajdonol,
 - c) teljes vagy annak megfelelő jogkörrel rendelkezik a tulajdonos képviselőjére, amely lehetővé teszi a számára, hogy olyan pénzeszközöket utaljon át (pl. egy meghatározott bankszámla kezelése céljából), amelyek nem állnak a tulajdonában, vagy
 - d) az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően egy kiskorú bankszámláját kezelő hozzátartozó vagy gyám.

A B. szakasz VIII. részében fejtjük ki részletesebben, hogy a pénzeszközök és gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátásának tilalmával összefüggésben hogyan értelmezendő a pénzeszközök és gazdasági erőforrások tulajdonlása és a felettük való rendelkezés.

35. A befagyasztás elvben nem érinti azokat a pénzeszközöket és gazdasági erőforrásokat, amelyek nem képezik a jegyzékbe vett személyek és szervezetek tulajdonát, nem tartoznak hozzájuk, nincsenek azok birtokában, és nem állnak azok rendelkezése alatt. Így például nem érinti egy jegyzékbe vett személy jegyzékbe nem vett munkaadójának pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait, kivéve ha azok a jegyzékbe vett személy rendelkezése alatt állnak vagy birtokában vannak. Ugyanígy egy jegyzékbe vett személytől vagy szervezettől eltérő jogi személyiséggel rendelkező, jegyzékbe nem vett szervezet pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait sem érinti, kivéve ha azok a jegyzékbe vett személy vagy szervezet rendelkezése alatt állnak vagy birtokában vannak. Mindazonáltal a befagyasztás kiterjed egy jegyzékbe vett és egy jegyzékbe nem vett személy vagy szervezet közös tulajdonában lévő összes pénzeszközzre és gazdasági erőforrásra.

36. A jegyzékbe nem vett személy vagy szervezet a későbbiek folyamán felhatalmazást kérhet az ilyen pénzeszközök és gazdasági erőforrások használatára, ami a közös tulajdonjog megszüntetésével járhat, és ennek következtében e személy tulajdonrésze feloldható a befagyasztás alól.

Felelősség alóli mentesség

37. A befagyasztást végrehajtó személy vagy szervezet nem vonható felelősségre¹¹ az érintett személlyel vagy szervezettel szemben, amennyiben gondatlanság nélkül és jóhiszeműen járt el, abban a meggyőződésben, hogy a rendeletnek megfelelően cselekszik. A személyek vagy szervezetek által végrehajtott intézkedések nem vonhatják maguk után e személyek vagy szervezetek felelősségét, amennyiben azok nem tudták vagy nem feltételezhették, hogy intézkedésükkel megsértik a korlátozó intézkedéseket. Ebből a célból a legtöbb rendelet tartalmaz a felelősség alóli mentességre vonatkozó rendelkezést, amelynek egységes megfogalmazását az iránymutatások III. részének G. pontja tartalmazza.

A követelésekről való lemondás

38. A rendeletekben előírt kötelezettségeknek eleget tevő személyek és szervezetek nem tehetők felelőssé egy jegyzékbe vett személlyel vagy szervezettel szemben olyan károkért, amelyeket ez utóbbiak a kötelezettségek teljesítéséből eredően esetleg elszenvednek. A kártérítési követelést érvényesíteni kívánó személynek kell bizonyítania azt, hogy a követelés teljesítése nem ütközik tilalomba. Ebből a célból számos rendelet tartalmaz a követelésekről való lemondásra vonatkozó rendelkezést, amelynek egységes megfogalmazását az iránymutatások III. részének H. pontja tartalmazza.

IV. A gazdasági szereplők és az uniós polgárok szerepe

39. A befagyasztási intézkedések elrendeléséről szóló rendeletek alkalmazandók többek között uniós jogi személyekre és más, teljesen vagy részben az Unióban üzleti tevékenységet folytató gazdasági szereplőkre – beleértve a pénzügyi intézményeket és a hitelintézeteket is –, továbbá uniós polgárookra.

¹¹ Többek között büntetőjogilag sem; lásd a C hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:874) 55. pontját.

40. A pénzmosás elleni jogszabályok bizonyos üzleti vállalkozások és foglalkozások esetében konkrét kötelezettségeket írnak elő az ügyfelek személyazonosságának ellenőrzésére és bizonyos körülmények között a névtelen tranzakciók megtagadására vonatkozóan. Bizonyos esetekben a pénzügyi korlátozó intézkedések elrendeléséről szóló rendeletek további kötelezettségeket róhatnak a gazdasági szereplőkre „ügyfelek ismerete” tekintetében. Ezzel kapcsolatban lásd még a B. szakasz „Tulajdonlás és kontroll” című VIII. részét.
41. Az Unió joghatósága alá tartozó valamennyi személy és szervezet köteles tájékoztatni az illetékes hatóságokat a birtokában lévő olyan információkról, amelyek megkönnyíthetik a pénzügyi korlátozó intézkedések alkalmazását. Ebbe beletartoznak a befagyasztott számlák adatai (számlatulajdonos, számlaszám, a befagyasztott pénzeszközök értéke) és egyéb, esetlegesen hasznos információk, pl. a jegyzékbe vett személyek vagy szervezetek azonosító adatai, valamint adott esetben a pénzügyi intézményekre vagy hitelintézetekre vonatkozó különös szabályozásnak megfelelően a befagyasztott számlán jóváírt, beérkező átutalások adatai, ügyfelek vagy más személyek kísérletei arra, hogy pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat engedély nélkül a jegyzékbe vett személy vagy szervezet rendelkezésére bocsássonak, valamint a befagyasztási intézkedések kijátszására utaló információ. Kötelesek továbbá együttműködni az illetékes hatóságokkal az információk ellenőrzésében. Adott esetben olyan személyekre vagy szervezetekre vonatkozó adatokat is szolgáltathatnak, akiknek a neve nagyon hasonló, vagy megegyezik a jegyzékbe vettek nevével.

V. Az információknak az illetékes hatóságok által történő felhasználása

42. A rendeletek előírják, hogy az illetékes hatóságok kizárólag arra a célra használhatják fel a kapott információt, amelyre azt nyújtották. A célok közé tartozik az intézkedések és a bűnüldözés hatékony végrehajtásának biztosítása, valamint, amennyiben a rendelet előírja, az ENSZ érintett szankcióbizottságával folytatott együttműködés. Így a vonatkozó rendeletekben előírtaknak, illetve a vonatkozó nemzeti jogszabályoknak megfelelően az illetékes hatóságok többek között az alábbiakkal cserélhetik ki az információkat:

- a Bizottság, a Tanács, az EKSZ, valamint a többi tagállam illetékes hatóságai,
- a bűnüldöző hatóságok, a befagyasztási intézkedések elrendeléséről szóló rendeletek és a pénzmosás elleni jogszabályok végrehajtásáért felelős illetékes bíróságok,
- a bűncselekményeket kivizsgáló és a büntetőeljárást lefolytató egyéb hatóságok,
- az ENSZ illetékes szankcióbizottsága, és
- a pénzügyi korlátozó intézkedések alkalmazásához és a pénzmosás megakadályozásához szükséges mértékben a hitel- és pénzintézetek.

43. Az illetékes hatóságok nem akadályozhatók meg abban, hogy a nemzeti joguknak megfelelően információkat osszanak meg az érintett harmadik államok megfelelő hatóságaival és egymással, amennyiben az jogellenesen felhasznált eszközök visszaszerzésének elősegítése céljából szükséges. A rendeletek előírják, hogy az illetékes hatóságoknak és a Bizottságnak meg kell osztaniuk egymással a releváns információkat.¹²

VI. Pénzeszközök

a) A jegyzékbe vett személyhez vagy szervezethez tartozó, annak tulajdonában vagy birtokában lévő vagy rendelkezése alatt álló pénzeszközök befagyasztása

44. A pénzeszközök befagyasztása – az elkobzással ellentétben – nem érinti a kérdéses pénzeszközök tulajdonjogát. A jegyzékbe vett személy vagy szervezet tulajdonában lévő pénzeszközöket birtokló vagy azok felett rendelkező személyek (pl. ha a pénzeszközöket fedezetként hitelintézetnél helyezték el) nem kötelesek megszüntetni a birtoklást vagy az azok feletti rendelkezést, vagy annak folytatására engedélyt beszerezni.

¹² Lásd például az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. március 21-i 270/2011/EU tanácsi rendelet 9. cikkének (3) bekezdését.

45. A pénzeszközök bármilyen célú felhasználásához vagy az azokkal végzett ügyletekhez, azok mozgatásához vagy módosításához, pl. a portfólió-kezeléshez előzetes engedélyre van szükség, függetlenül attól, hogy ezt a jegyzékbe vett személy vagy a pénzeszközöket birtokló vagy azok felett rendelkező más személy végzi-e. A közös tulajdonban lévő pénzeszközökre is vonatkozik a fenti előírás, bár harmadik fél tulajdonát nem fagyasztják be a rendeletek.
46. A jegyzékbe vett személy vagy szervezet hitelezői engedély nélkül átruházhatják egy jegyzékbe nem vett személyre a jegyzékbe vett személlyel vagy szervezettel szembeni pénzügyi követeléseiket (azaz pénzügyi haszont képviselő követeléseiket). A jegyzékbe vett személynek vagy szervezetnek azonban engedélyre van szüksége bármely személlyel vagy szervezettel szemben fennálló pénzügyi követelésének bármely más személyre történő átruházásához.
47. Előzetes engedély hiányában tilos a beszámítási jognak egy jegyzékbe vett személy vagy szervezet, vagy jegyzékbe nem vett személy vagy szervezet által egy jegyzékbe vett személlyel vagy szervezettel szembeni követelések tekintetében történő gyakorlása.
48. A rendeletek nem engedélyezik a megjelölt személy által szállított készpénz vagy pénzeszközök elkobzását; az elkobzásra bizonyos körülmények között a nemzeti jogszabályok értelmében kerülhet sor. A hatóságok azonban kötelesek megakadályozni az említett pénzeszközöknek a rendeletek által tiltott módon történő mozgatását, átutalását, módosítását, felhasználását, az ezekhez való hozzáférést vagy ügyletek végzését. Amennyiben a hatóságoknak tudomásuk van arról, hogy a jegyzékbe vett személy készpénzt vagy pénzeszközöket szállít, megfelelő hatáskörrel rendelkezhetnek a meglévő jogi keret, pl. a terrorizmus vagy a pénzmosás elleni jogszabályok alapján. A tagállamok kötelezhetők arra, hogy a jegyzékbe vett személyt a nemzetközi jog alapján megillető kiváltságokat és mentességeket tiszteletben tartsák, ami korlátozhatja az esetleges intézkedéseket¹³.

¹³ Például olyan esetben, ha a jegyzékbe vett személy valamely nemzetközi szervezet székhelyére utazik, és a vonatkozó székhely-megállapodás különös rendelkezéseit kell alkalmazni.

b) Pénzeszközöknek jegyzékbe vett személyek vagy szervezetek számára történő rendelkezésre bocsátása

49. Pénzeszközöknek egy jegyzékbe vett személy vagy szervezet számára történő rendelkezésre bocsátása – akár áru vagy szolgáltatás ellenértékeként, akár adományként, akár szerződéses megállapodás értelmében korábban birtokolt pénzeszközök visszaadása céljából, akár más módon általában véve tilos, kivéve, ha azt az illetékes hatóság a rendeletben előírt vonatkozó mentesség alapján engedélyezte (lásd még a mentességekről szóló X. részt).
50. A befagyasztott számlán keletkező kamat és a korábbi szerződések, megállapodások vagy kötelezettségek alapján esedékes kifizetések azonban előzetes engedély nélkül is jóváírhatók a számlán¹⁴.
51. Az említett eseteken kívül a jegyzékbe vett személy részére pénzeszközöket átutalni kívánó harmadik félnek előzetes engedélyt kell beszereznie. Az az unióbeli pénzügyi intézmény vagy hitelintézet, amelyhez befagyasztott számlára harmadik fél által átutalt pénzeszközök érkeznek, előzetes engedély nélkül jóváírhatja ezeket a pénzeszközöket¹⁵. Amennyiben egy személy előzetes engedély nélkül utal át pénzeszközöket befagyasztott számlára, de állítása szerint tévedésből, akkor engedélyt kell beszereznie a pénzeszközök visszautalására, lehetővé téve az illetékes hatóság számára a történetek ellenőrzését. A pénzügyi intézmény azonban engedély nélkül helyesbítheti könyvelési rendszerében, ha befagyasztott számlára saját maga utalt át tévedésből pénzeszközöket.
52. Tagállami jogszabályokban rendelkezni lehet az arra vonatkozó eljárásokról, hogy hogyan kell kezelni a korlátozó intézkedéseket sértő átutalási kísérletek tárgyát képező pénzeszközöket.

¹⁴ Lásd az iránymutatások 83. pontjában foglalt (2) bekezdést.

¹⁵ Lásd az iránymutatások 84. pontját.

VII. Gazdasági erőforrások

a) A jegyzékbe vett személyhez vagy szervezethez tartozó, annak tulajdonában vagy birtokában lévő vagy rendelkezése alatt álló gazdasági erőforrások befagyasztása

53. A gazdasági erőforrások befagyasztásának célja ezek párhuzamos vagy tartalék pénzként történő felhasználásának, valamint a pénzeszköz-befagyasztás kijátszásának megakadályozása. Ezért az illetékes hatóságoknak arra kell összpontosítaniuk, hogy megakadályozzák, hogy a célszemélyek vagy -szervezetek gazdasági erőforrásokból pénzügyi vagy gazdasági előnyökhöz (pl. pénzeszközökhöz, áruhoz vagy szolgáltatáshoz) jussanak. A gazdasági erőforrások fogyasztási célú, személyes felhasználásának megakadályozása nem kívánatos, és nem is cél.
54. A rendeletek nem tiltják a befagyasztott gazdasági erőforrásoknak a jegyzékbe vett személy általi személyes használatát (pl. saját házában lakás, saját gépkocsi vezetése), és ehhez nincs szükség engedélyre sem. A kizárólag személyes használatra vagy fogyasztásra alkalmas vagyoni eszközök, tehát amelyeket a jegyzékbe vett személy nem tud pénzeszközök, áru vagy szolgáltatás megszerzésére felhasználni, nem tartoznak bele a „gazdasági erőforrások” fogalommeghatározásába. Ezért azokra a rendeletek nem vonatkoznak, és a jegyzékbe vett személy részére való rendelkezésre bocsátásukhoz nincs szükség engedélyre.
55. Amennyiben azonban a befagyasztott gazdasági erőforrás használata olyan gazdasági tevékenységet jelent, amely a jegyzékbe vett személy számára pénzeszközök, áru vagy szolgáltatás megszerzését eredményezhetné (pl. ha a jegyzékbe vett személynek szándékában áll kiadni a házáat, vagy gépkocsiját taxiként üzemeltetni), akkor előzetes engedélyre van szükség.
56. A gazdasági erőforrások minden olyan felhasználásához, amely a jegyzékbe vett személy számára pénzeszközöket, árut vagy szolgáltatást biztosít, előzetes engedélyre van szükség, függetlenül attól, hogy ezeket a jegyzékbe vett személy vagy a pénzeszközöket birtokló vagy azok felett rendelkező más személy használja-e. A közös tulajdonban lévő gazdasági erőforrásokra is vonatkozik a fenti előírás, bár harmadik fél tulajdonát nem fagyasztják be a rendeletek.

b) Gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátása

57. Gazdasági erőforrásoknak jegyzékbe vett személy vagy szervezet részére való rendelkezésre bocsátása – beleértve az ajándékozást, az értékesítést, a cserét vagy harmadik fél által birtokolt vagy a rendelkezése alatt álló gazdasági erőforrásoknak a jegyzékbe vett tulajdonos részére történő visszaadását – általában tilos, amennyiben az illetékes hatóság a vonatkozó rendelet alapján nem adott erre engedélyt.
58. A kizárólag személyes használatra vagy fogyasztásra alkalmas vagyoni eszközök rendelkezésre bocsátása – tehát amelyeket a jegyzékbe vett személy nem tud pénzeszközök, áru vagy szolgáltatás megszerzésére felhasználni – a rendeletek értelmében nem minősül „gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátásának”, ezért nem szükséges hozzá engedély (lásd még a mentességekről szóló X. részt).
59. A „gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátása” kifejezés, amelyre vonatkozóan a rendeletek nem tartalmaznak fogalommeghatározást, a Bíróság megítélése szerint tág értelmezéssel bír. Nem egy külön jogi minősítéssel bíró aktusra vonatkozik, hanem magában foglal minden olyan aktust, amelynek a végrehajtása szükséges az alkalmazandó nemzeti jog szerint ahhoz, hogy valamely személy ténylegesen teljes rendelkezési jogot szerezzen az érintett gazdasági erőforrás fölött. A gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátásának tilalma az ellenszolgáltatástól függetlenül a gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátásának valamennyi formájára kiterjed. Az a tény tehát lényegtelen, hogy a gazdasági erőforrást megfelelőnek tekinthető ellenszolgáltatás megfizetéséért cserében bocsátották rendelkezésre¹⁶.
60. A jegyzékbe vett személy vagy szervezet tulajdonában lévő gazdasági erőforrásokat birtokló vagy azok felett rendelkező személyek (pl. ingó vagyon bérbeadása vagy ingó materiális javak fedezetként történő átadása esetén) a befagyasztási intézkedések következtében nem kötelesek visszaszolgáltatni ezeket a gazdasági erőforrásokat a tulajdonosuknak, és a további birtokláshoz vagy rendelkezéshez nincs szükség engedélyre. Mivel azonban az említett gazdasági erőforrások be vannak fagyaszttva, a használatukra vagy a velük végzett bármilyen ügyletre vonatkozó bármilyen új szerződéses megállapodáshoz előzetes engedélyre van szükség.

¹⁶ A Möllendorf-ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2006:596) 51., 56., 58. és 59. pontja.

61. Közülemi szolgáltatások háztartásban való biztosítását – például gáz, villany, víz vagy telefonvonal – nem tiltják a rendeletek, ugyanis ezek fogyasztási jellegűek, következésképpen nem ruházhatók át.

VIII. Tulajdonlás és kontroll

Tulajdonlás

62. Annak megítélése során, hogy valamely jogi személy vagy szervezet valamely más személy vagy szervezet tulajdonában van-e, a figyelembe veendő kritérium a tulajdonjog feletti több mint 50 %-os rendelkezési jog vagy a többségi részesedés¹⁷. Ha ez a kritérium teljesül, akkor úgy kell tekinteni, hogy a jogi személy vagy szervezet valamely más személy vagy szervezet tulajdonában van.

Kontroll

63. Annak megítélése során, hogy valamely jogi személy vagy szervezet valamely más személy vagy szervezet egyedüli, vagy valamely másik részvényessel vagy egyéb harmadik féllel kötött megállapodás alapján történő kontrollja alatt áll-e, a figyelembe veendő kritériumok többek között az alábbiak lehetnek:
- (a) jog a vizsgált jogi személy vagy szervezet igazgatási, vezetési vagy felügyeleti szervét alkotó tagok többségének kinevezéséhez vagy elmozdításához, vagy e jogkör gyakorlása;
 - (b) az a tény, hogy a személy vagy szervezet pusztán a saját szavazati jogainak gyakorlásával kinevezte a vizsgált jogi személy vagy szervezet igazgatási, vezetési vagy felügyeleti szerveit alkotó, a folyó és a megelőző pénzügyi évben hivatalban lévő tagok többségét;
 - (c) egy jogi személy vagy szervezet többi részvényesével vagy tagjával megállapodva az adott jogi személyben vagy szervezetben a részvényesek vagy tagok szavazati jogainak többsége feletti egyedüli rendelkezés;

¹⁷ Ez a kritérium a 2580/2001/EK rendeletben található fogalommeghatározásban szerepel.

- (d) jog a meghatározó befolyás gyakorlására a jogi személy vagy a szervezet felett, a jogi személlyel vagy a szervezettel kötött megállapodás, vagy a jogi személy vagy a szervezet alapító okiratának vagy alapszabályának rendelkezései alapján, amennyiben az adott jogi személyre vagy szervezetre irányadó jog lehetővé tesz ilyen megállapodást vagy rendelkezést;
- (e) hatáskör a d) pontban említett meghatározó befolyás gyakorlásának jogára, anélkül, hogy e jog megilletné¹⁸;
- (f) jog a jogi személy vagy a szervezet vagyoni eszközeinek vagy azok egy részének felhasználására;
- (g) a jogi személy vagy a szervezet üzleti tevékenységének irányítása összevont alapon, összevont éves beszámolók közzététele mellett;
- (h) a jogi személy vagy szervezet pénzügyi kötelezettségeinek egyetemleges megosztása, vagy azokért vállalt kezesség.

64. Ha e kritériumok bármelyike teljesül, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vizsgált jogi személy vagy szervezet valamely más személy vagy szervezet kontrollja alatt áll, hacsak – eseti alapon – ennek ellenkezője nem állapítható meg.
65. A tulajdonlásra, illetve a kontrollra vonatkozó fenti kritériumok teljesülése eseti alapon cáfolható.

Pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak jegyzékbe vett személyek és szervezetek részére történő közvetett rendelkezésre bocsátása

66. Amennyiben a fenti kritériumoknak megfelelően a tulajdonlás vagy a kontroll megállapításra kerül, a pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak a jegyzékbe vett személyek vagy szervezetek tulajdonában lévő vagy kontrollja alatt álló, jegyzékbe nem vett jogi személyek vagy szervezetek részére történő rendelkezésre bocsátását elméletileg úgy kell tekinteni, hogy azokat közvetve a jegyzékbe vett személy vagy szervezet rendelkezésére bocsátották, kivéve, ha kockázatalapú megközelítés alkalmazásával és az összes releváns körülmény – többek között az alábbi kritériumok – figyelembevételével eseti alapon megalapozottan megállapítható, hogy az érintett pénzeszközöket és gazdasági erőforrásokat nem a jegyzékbe vett személy vagy szervezet fogja használni, illetve azokat nem fogják az ő hasznára fordítani.

¹⁸ Többek között például fedőcég révén.

A figyelembe veendő kritériumok közé tartoznak többek között az alábbiak:

- (a) az érintett szervezetek közötti szerződéses kapcsolat természete (például adásvételi, vételi vagy forgalmazási szerződések) és létrejöttének időpontja;
- (b) a jegyzékbe nem vett szervezet tevékenységi ágazatának relevanciája a jegyzékbe vett szervezet szempontjából;
- (c) a rendelkezésre bocsátott pénzeszközök és gazdasági erőforrások jellemzői, ideértve azt is, hogy milyen eséllyel használhatná őket a jegyzékbe vett szervezet, illetve milyen könnyen lennének azok a számára átutalhatók.

67. Mindazonáltal pusztán az a tény, hogy egy jegyzékbe nem vett személy vagy szervezet olyan profit szerzésére használ fel egy adott gazdasági erőforrást, amelyből jegyzékbe vett részvényes is részesül, nem indokolja, hogy a gazdasági erőforrást úgy tekintsék, hogy azt a jegyzékbe vett személy vagy szervezet javára fordították.

68. Megjegyzendő, hogy a pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak a jegyzékbe vett személyek vagy szervezetek részére történő közvetett rendelkezésre bocsátása olyan esetekre is kiterjedhet, amikor ezeket az eszközöket olyan személyek vagy szervezetek számára tették hozzáférhetővé, amelyek nincsenek jegyzékbe vett szervezet tulajdonában, illetve nem állnak annak kontrollja alatt.

Felelősség alóli mentesség

69. A fenti elemek nem érintik a vonatkozó jogi aktusokban foglalt, a felelősség alóli mentességről szóló rendelkezéseket.

Az információk megosztása

70. A vonatkozó uniós rendeletekben¹⁹ előírtaknak megfelelően és a fenti értékelések elvégzésének megkönnyítése érdekében a tagállamok az uniós jog alapján kötelesek megosztani egymással a rendelkezésükre álló releváns információkat. Amennyiben valamely tagállam illetékes hatósága olyan információval rendelkezik, hogy egy jegyzékbe nem vett jogi személy vagy szervezet valamely jegyzékbe vett személy vagy szervezet tulajdonában van, illetve kontrollja alatt áll, vagy bármely olyan információval, amely érintheti a pénzeszközök és a gazdasági erőforrások közvetett rendelkezésre bocsátására vonatkozó tilalom eredményes végrehajtását, az érintett tagállamnak – a nemzeti jogában foglaltaknak megfelelően – meg kell osztania a vonatkozó információkat a többi tagállammal és a Bizottsággal.
71. A jelentéstételre, a bizalmas kezelésre és a szakmai titoktartásra vonatkozó szabályok sérelme nélkül azoknak a gazdasági szereplőknek, amelyek tudomást szereznek arról, hogy egy jegyzékbe nem vett jogi személy vagy szervezet valamely jegyzékbe vett személy vagy szervezet tulajdonában van, illetve kontrollja alatt áll, tájékoztatniuk kell erről az adott tagállam illetékes hatóságát és – közvetlenül vagy az adott tagállamon keresztül – a Bizottságot is.

Jegyzékbe vételre irányuló javaslatok

72. Adott esetben az érintett tagállamnak javasolnia kell továbbá, hogy vegyék jegyzékbe azt a jogi személyt vagy szervezetet, amelyikről megállapítást nyert, hogy valamely, már jegyzékbe vett személy vagy szervezet tulajdonában van, illetve kontrollja alatt áll.

¹⁹ Például az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet 40. és 44. cikke, valamint a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 36/2012/EU rendelet 29. és 30. cikke.

IX. Jegyzékbe vett jogi személyek

73. Amennyiben egy jogi személyt jegyzékbe vesznek, és befagyasztási intézkedéseket kell alkalmazni, a jogi személy fennmaradása önmagában nem tilos. Vállalkozás esetében a pénzeszközök befagyasztása hatással van a működésre, és közvetlen következményekkel jár az olyan harmadik felekre nézve, mint például az alkalmazottak, a hitelezők és mások, akiknek esetleg semmi közük nincs ahhoz az okhoz, amely miatt a szervezetet jegyzékbe vették. Az ilyen szervezettel folytatott üzleti tevékenység általában pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak a szervezet rendelkezésére bocsátását, illetve a szervezet pénzeszközei vagy gazdasági erőforrásai formájának módosítását foglalja magában, amelyek mindegyike tilos és az illetékes hatóságok általi előzetes engedélyhez kötött.
74. Azokban az esetekben, amikor a befagyasztás egy hitelintézet vagy pénzügyi intézmény pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait érinti, a nem célzott személyeknek vagy szervezeteknek a célzott hitelintézetnél vagy pénzügyi intézménynél vezetett számláin lévő pénzeszközök felszabadítása a „korábban megkötött szerződésekre” vonatkozó mentesség alá tartozik, feltéve, hogy a számlát a célzott szervezet jegyzékbe vételét megelőzően nyitották.²⁰
75. Ha a jegyzékbe vett jogi személy folytatja a tevékenységét, akkor a pénzeszközökkel való visszaélés megelőzése érdekében megfelelő feltételeket kell előírni, amely feltételeket még ki kell dolgozni. E feltételek magukban foglalhatnak olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a szervezet igazgatása oly módon történjen, ami nem teszi lehetővé a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztásának, valamint a pénzeszközök és gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátására vonatkozó tilalomnak a kijátszását. Ezen intézkedések gyakorlati megvalósításának módját a tagállamok határozhatják meg. Ahhoz, hogy a szervezet újra korlátozásoktól mentesen működhessen, törölni kell a jegyzékből.

X. Mentességek

76. Mentességek engedélyezésekor az illetékes hatóságoknak – a rendeletek betűjével és szellemével összhangban cselekedve – figyelembe kell venniük a jegyzékbe vett személyek és szervezetek alapvető jogait. A vonatkozó rendeletekben előírt különös eltérésekkel összhangban az illetékes hatóságok a következőket mérlegelhetik:

²⁰ Az iránymutatások 28. pontja.

- a jegyzékbe vett személyek alapvető szükségletei, ideértve az élelmiszerekkel, ingatlanbérlettel vagy jelzáloggal, gyógyszerekkel és egészségügyi ellátással, adókkal, biztosítási díjakkal és közüzemi díjakkal kapcsolatos kifizetéseket;
- a védelemhez való jog a jogi szolgáltatások igénybevételéhez kapcsolódó költségek tekintetében;
- a jegyzékbe vett személy vagy szervezet tulajdonjoga (mivel a vagyoni eszközök befagyasztása nem a jegyzékbe vett személy vagy szervezet tulajdonjogát, hanem a vagyoni eszközök használatának lehetőségét érinti);
- annak a jegyzékbe nem vett jogi személynek vagy szervezetnek a tulajdonjoga, amelynél a befagyasztott pénzeszközöket tartják;
- mind a jegyzékbe vett személy vagy szervezet, mind a jegyzékbe nem vett személy vagy szervezet tulajdonjoga a jegyzékbe vételt megelőzően közöttük létrejött szerződések vonatkozásában;
- a diplomáciai és konzuli kapcsolatokra vonatkozó nemzetközi jog;
- személyi biztonság és környezetvédelem; vagy
- humanitárius célok, mint például a segítségnyújtás vagy a segítségnyújtás elősegítése, többek között egészségügyi felszerelések, élelmiszer vagy humanitárius szakemberek szállítása és az ezekhez kapcsolódó segítségnyújtás, vagy egy célzott országból való evakuáláshoz történő segítségnyújtás.

77. A pénzügyi korlátozó intézkedések nem érintik a jegyzékbe vett személy szabad munkavállalását. A munkáért járó javadalmazáshoz azonban engedélyre van szükség. Az illetékes hatóságnak el kell végeznie a megfelelő ellenőrzéseket (pl. meg kell győződnie a foglalkoztatásról), és megfelelő feltételeket kell szabnia a kijátszás megakadályozása érdekében. Ilyen körülmények között az engedély megadásának általában feltétele, hogy a kifizetést befagyasztott számlára kell teljesíteni. A készpénzben történő bármilyen kifizetéshez kifejezett engedély szükséges. Az engedélynek lehetővé kell tennie a szokásos szociális biztonsági járulékok és adók levonását is²¹. Szociális ellátásoknak a jegyzékbe vett személy rendelkezésére bocsátásához szintén engedélyre van szükség.

²¹ A szociális biztonsági járulékok és az adók levonása az alapvető kiadásokra vonatkozó mentesség alapján engedélyezhető (lásd az iránymutatások 83. pontjában foglalt (1) bekezdést).

Az unióbeli hitelintézetek és pénzügyi intézmények és a harmadik országbeli hitelintézetek és pénzügyi intézmények közötti, bizonyos kötelezően vagy vészhelyzetből fakadóan fizetendő díjakkal kapcsolatos pénzátutalások

78. Amennyiben a rendeletek tiltják pénzeszközök átutalását egyrészről unióbeli pénzügyi intézmények és hitelintézetek, másrészről harmadik országbeli hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, az adott harmadik ország kormánya által nyújtott, az Unióban bejegyzett személy tulajdonában lévő vagy általa üzemeltetett repülőgépek átrepülésével vagy kényszerleszállásával összefüggő szolgáltatások díjainak kifizetését teljesíteni kell, feltéve, hogy i. a kifizetés közvetlenül vagy közvetve nem egy jegyzékbe vett személy vagy szervezet számára történik, és ii. a kifizetéssel kapcsolatban eleget tettek az alkalmazandó jogi aktusokban előírt értesítési vagy engedélyeztetési kötelezettségeknek.
79. Amennyiben a rendeletek tiltják pénzeszközök átutalását egyrészről unióbeli pénzügyi intézmények és hitelintézetek, másrészről harmadik országbeli hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, az Unióban bejegyzett személy tulajdonában lévő vagy általa üzemeltetett hajók vészhelyzet miatti, az adott harmadik ország kikötőjébe történő befutásához kapcsolódóan nyújtott szolgáltatások díjainak kifizetését teljesíteni kell, feltéve, hogy i. a kifizetés közvetlenül vagy közvetve nem egy jegyzékbe vett személy vagy szervezet számára történik, és ii. a kifizetéssel kapcsolatban eleget tettek az alkalmazandó jogi aktusokban előírt értesítési vagy engedélyeztetési kötelezettségeknek.

XI. Iránymutatások a mentességek iránti kérelmek elbírálásához

80. A jegyzékbe vett személyek vagy szervezetek – például hitelező követelésének teljesítése céljából – engedélyt kérhetnek a befagyasztott pénzeszközeik vagy gazdasági erőforrásaik felhasználásához. Ezzel szemben a jegyzékbe vett személyek vagy szervezetek, amennyiben nem folyamodtak engedélyért, nem teljesítés esetén nem hivatkozhatnak a befagyasztási intézkedésekre.

81. Jegyzékbe vett személy vagy szervezet részéről vagy nevében történő, nem EU-n belüli bankból indított pénzáttalások elvileg teljesíthetők uniós polgár vagy szervezet számára olyan áruk vagy szolgáltatások ellenértékeként, amelyeknek a szállítása vagy teljesítése még azt megelőzően történt, hogy az áttalást kérő személyt vagy szervezetet jegyzékbe vették volna – feltéve, hogy az eseti alapon végzett értékelés során megállapítást nyertek a következők: i. az áttalás uniós polgár / szervezet részére történik; ii. az áttalás olyan áru vagy szolgáltatás ellenértékének kifizetése érdekében történik, amelynek a szállítása vagy teljesítése még azt megelőzően történt, hogy az áttalást kérő személyt / szervezetet jegyzékbe vették volna; iii. a kifizetés nem jegyzékbe vett személy vagy szervezet számára vagy javára történik; iv. a kifizetés nem a korlátozó intézkedések megkerülésével történik.
82. Az érintett felek a nemzeti eljárásoknak megfelelően szintén engedélyt kérhetnek a befagyasztott pénzeszközökhöz vagy gazdasági erőforrásokhoz történő hozzáférésre. A jegyzékbe vett személyt a lehetőségekhez mérten tájékoztatni kell az ilyen kérelmekről. Az engedélyezési eljárás nem küszöböli ki a jegyzékbe vett személlyel vagy szervezettel szembeni követelések érvényességét megállapító rendes eljárások szükségességét, és az engedély nem teremt jogcímet. Az ilyen kérelmek mérlegelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük többek között a hitelező és a jegyzékbe vett személy vagy szervezet által benyújtott, annak megállapítását szolgáló bizonyítékokat, hogy fennáll-e a pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások juttatására vonatkozó jogi (szerződéses vagy jogszabályban foglalt) kötelezettség, és mérlegelniük kell a kijátszás veszélyét (pl. ha a hitelezőnek gyanút keltő kapcsolatai vannak a jegyzékbe vett személlyel vagy szervezettel).
83. A pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat jegyzékbe vett személy vagy szervezet rendelkezésére bocsátani kívánó személyeknek vagy szervezeteknek engedélyt kell kérniük, kivéve az olyan konkrét eseteket, amikor a pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátása az alkalmazandó rendeletben foglalt kivétel hatálya alá tartozik. Az ilyen kérelmek mérlegelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük többek között a kérelem alátámasztásaként benyújtott valamennyi bizonyítékot, valamint azt, hogy a kérelmező és a jegyzékbe vett személy vagy szervezet kapcsolatai nem utalnak-e arra, hogy esetleg ketten együttműködnek a befagyasztási intézkedések kijátszása²² érdekében.

²² Lásd még a Mohsen Afrasiabi és társai ügyében hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:874) 60–62. és 68. pontját. A „tudatosan és szándékosan” kifejezésnek a kijátszással kapcsolatos értelmezését illetően lásd ugyanezen ítélet 68. pontját.

84. A befagyasztott pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások használatára, illetve pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátására irányuló kérelmek mérlegelésekor az illetékes hatóságoknak el kell végezniük az adott körülmények között szükségesnek tartott további ellenőrzéseket, amelyek között szerepelhet a bármely más érdekelt tagállammal folytatott konzultáció is. Az illetékes hatóságoknak esetleg feltételek vagy biztosítékok előírását is mérlegelniük kell annak megakadályozása érdekében, hogy a felszabadított pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat a mentesség céljával összeegyeztethetetlen célra használják fel. Így például a közvetlen banki átutalás előnyben részesül a készpénzfizetéssel szemben.
85. Az engedély megadásakor szükség esetén – a rendeletekben megállapított kritériumok figyelembevételével – megfelelő feltételeket vagy korlátozásokat is mérlegelni kell (pl. a havonta rendelkezésre bocsátható pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások mennyiségére vagy viszonteladási értékére vonatkozóan). Valamennyi engedélyt írásban, és az érintett pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások használatát vagy rendelkezésre bocsátását megelőzően kell kiadni.
86. A rendeletek kötelezik az illetékes hatóságokat arra, hogy a kérelmet benyújtó személyt és a többi tagállamot tájékoztassák arról, hogy teljesítették-e a kérelmet²³. Az információ megosztása lehetővé teszi a tagállamok számára a mentességek engedélyezésének összehangolását olyan helyzetekben, amikor a jegyzékbe vett személy több tagállamban is rendelkezik befagyasztott pénzeszközökkel vagy gazdasági erőforrásokkal.

²³ A 2580/2001/EK rendelet előírja továbbá, hogy ezt a tájékoztatást meg kell adni minden más olyan személynek, szervnek vagy szervezetnek is, amelynek ismert a közvetlen érintettsége. Ez olyan esetekben is a legjobb gyakorlatot jelentheti, amikor a rendeletek nem írják ezt elő.

C. Az áruértékesítésre vonatkozó tilalom

87. Amennyiben egy rendelet engedélyezési rendszerről rendelkezik, az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell a többi illetékes hatóságot és a Bizottságot a visszautasított engedélyezési kérelmekről, ha a rendelet ezt előírja. Egyes rendeletek nem írják elő kifejezetten a visszautasított engedélyezési kérelmekről való értesítés kötelezettségét, mindazonáltal az illetékes hatóságoknak ilyen esetben is törekedniük kell arra, hogy értesítést adjanak a visszautasított engedélyezési kérelmekről, hogy ezáltal minimálisra lehessen csökkenteni a belső piacon folyó verseny torzításának a veszélyét.

D. Koordináció és együttműködés

88. A tagállamoknak biztosítaniuk kell a korlátozó intézkedések területén hatáskörrel rendelkező valamennyi érintett kormányzati hatóság, szerv és szervezet – például minisztériumok, pénzügyi hírszerző egységek, pénzügyi ellenőrök, hírszerzési és biztonsági szolgálatok, igazságügyi hatóságok, az ügyészség és adott esetben más bűnüldöző szervek – közötti hatékony nemzeti koordinációs és kommunikációs mechanizmusokat.
89. A koordinációnak lehetővé kell tennie a bűnüldözési operatív információ gyors megszerzését és más érintett szereplők általi nyomon követését. A nyomozások során továbbá lehetőség szerint a megállapítottan nagy kockázattal járó helyzetekre kell összpontosítani. Ez a bűnüldözési operatív információra összpontosító és kockázatalapú megközelítés javíthatja a hatékonyságot.
90. A tagállamoknak továbbá szükség szerint információt kell cserélniük többek között más tagállamokkal, a Bizottsággal, az EKSZ-szel, az Europollal, az Eurojusttal, a Pénzügyi Akció Munkacsoporttal, az ENSZ Biztonsági Tanácsa által létrehozott szankcióbizottságokkal (beleértve az Al-Kaidáról szóló 1267 (1999) határozat alapján létrehozott bizottságot is), valamint az ENSZ BT Terrorizmusellenes Bizottságával.²⁴

²⁴ Lásd még az iránymutatások I. mellékletének 17. pontját (a végrehajtási kérdésekről folytatandó megbeszélések informális fóruma).

91. Koordinációs és információmegosztási eljárásokat kell kialakítani annak biztosítására, hogy azok az információk, amelyek a jegyzékbe vételre vagy a jegyzékből való törlésre irányuló javaslat alapját képezhetik, indokolatlan késedelem nélkül továbbításra kerüljenek. A fenti eljárásokat a tagállamokon belül nemzeti szinten, valamint a tagállamok között, és adott esetben az EU, harmadik államok, az ENSZ és más érintett nemzetközi szervezetek között kell kialakítani.

A pénzügyi számlák elemzése

92. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megfelelő hatóságok vagy szolgálatok elemezzék a jegyzékbe vett személyek és szervezetek számláihoz kapcsolódó pénzügyi tranzakciókat. A vizsgálatoknak a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos eredményeit a jogilag lehetséges mértékben meg kell osztani más államokkal, nemzetközi szervezetekkel, valamint az érintett uniós szervekkel, például az Europollal. E célból a tagállamoknak megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük. Egyes rendeletek kifejezetten előírják, hogy az illetékes hatóságoknak a pénzügyi intézményektől kapott értesítést követően elemezniük kell a gyanúra okot adó tranzakciókat.²⁵

A befagyasztási intézkedésekkel kapcsolatban a pénzügyi szektorral folytatott együttműködés és párbeszéd

93. A tagállamoknak a befagyasztási intézkedések végrehajtásáról strukturált párbeszédet és együttműködést kell kialakítaniuk a joghatóságuk alá tartozó érintett magánszervezetekkel, például hitelintézetekkel és pénzügyi intézményekkel, a hatékony végrehajtás biztosítása és a korlátozó intézkedések legjobb alkalmazása érdekében, valamint törekedniük kell az említett szervezetekre háruló adminisztratív terhek lehetséges mértékű csökkentésére.

²⁵ Lásd az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet 30. cikke (6) bekezdésének d) pontját.

94. A Bizottság és szükség esetén az EKSZ és a Tanács a végrehajtási és jogalkotási kérdésekről uniós szintű párbeszédet folytat az érintett pénzügyi szervezetekkel. A terrorizmus finanszírozásának eseteiben a tagállamok törekednek arra, hogy megfelelő (és megfelelő időben nyújtott) információt és visszacsatolást – lehetőség szerint bűnüldözési operatív információt is –, valamint a terrorizmus finanszírozásának módjaira vonatkozó naprakész információt biztosítsanak a pénzügyi szektornak.
95. A tagállamok mérlegelhetik a pénzügyi szabályozóknak, valamint a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek szóló útmutatások és tanácsok továbbítására szolgáló csatornák kialakítását.

A befagyasztási intézkedésekről szóló információ terjesztése más személyek körében

96. A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a pénzügyi szektoron kívüli gazdasági szereplők szervezeteit és a nyilvánosságot a pénzügyi korlátozó intézkedések létezéséről, különös tekintettel a pénzeszközöknek és gazdasági erőforrásoknak a jegyzékbe vett személyek rendelkezésére bocsátására vonatkozó tilalomra, és ismertetniük kell az intézkedések alkalmazásának módjait.

Az alkalmazás eszközei

97. A Bizottságnak továbbra is biztosítani kell a nyilvánosság (és különösen a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények) számára a Bizottság és az európai hitelszektor által összeállított „célirányos pénzügyi szankciók konszolidált elektronikus listájához” való hozzáférést.
98. A Bizottságnak gondoskodnia kell az említett lista frissítéséről.
99. A tagállamoknak adott esetben továbbra is biztosítaniuk kell a nyilvánosság (és különösen a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények, valamint más érintett gazdasági szereplők) számára a nemzeti intézkedésekről szóló releváns információkhoz való hozzáférést, beleértve a jegyzékbe vételeket és a bírósági végzéseket, pl. az úgynevezett belső terroristák tekintetében.

100. Az uniós korlátozó intézkedések hatékonyságának értékelése fontos feladat, és ennek során figyelembe kell venni például a tagállamoktól, a Bizottságtól, az EKSZ-től, az uniós misszióvezetőktől, a vámhatóságoktól, a magánszektortól, az ENSZ-től és más érintett intézményektől kapott visszajelzéseket.
101. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy rendelkezzenek a különösen a korlátozó intézkedések alkalmazása terén végrehajtott tagállami fellépések hatékonyságának értékelésére szolgáló megfelelő nemzeti eljárásokkal, figyelembe véve többek között a magánszektoralal folytatott párbeszéd eredményeit.²⁶
102. Az értékelések tapasztalatait adott esetben a külkapcsolati tanácsosok munkacsoportjának szankciókkal foglalkozó formációjában kell megosztani.
-

²⁶ A pénzmosás, valamint a terrorizmus és a proliferáció finanszírozása elleni küzdelemről szóló nemzetközi standardok 6. és 7. ajánlásával összhangban.